

Pondelok 4. týždňa

Mk 5,1-20

Ježiš preukazuje lásku zázrakmi
*Robme skutky lásky!*¹

Koho z vás nemá nik rád? Taký človek tu nie je, ale niekto povie, že je to práve on. Je to vraj problém súčasnosti, ale mnoho psychológov tvrdí, že je iba problémom dať najavo svoju lásku.

Posadnutý chcel ísť s Ježišom, ale ten mu povedal: **„chod' domov k svojim a zvestuj im, aké veľké veci ti urobil Pán, a ako sa nad tebou zmiľoval“** (Mk 5,19).

Tak asi 2000 svíň je dosť veľký majetok: Z toho mohli byť veľké obchody. A nejaký potulný učiteľ ich pozabíja. To asi majiteľov svíň riadne nahnevalo, natoľko, že si neuvedomili moc muža, ktorý niekoľkými slovami zaženie okolo 2000 nepriateľov. To je mocné slovo.

Dnes sa nám môže zdať, že zázraky sa nedejú, a ak sa aj stane niečo nezvyčajné, je snaha to „rozumovo“ vysvetliť. Ale Boh stále pôsobí vo svete, je tu medzi nami, o chvíľu bude chlieb a víno premenené na živého Krista. Ale čo každodenný život. Aj tam je Ježiš prítomný v každom bratovi, v každej sestre. A tam nerobí zázraky. Mnoho ľudí hynie od hladu, mohol by rozmnožiť chleby. Mnoho ľudí trápia problémy, mohol by urobiť nejaký zázrak. Ale on ten zázrak robí drahí veriaci! Dal nám prikázanie lásky a dáva aj silu dodržiavať ho, ak ho poprosíme. A túto lásku máme žiť! Koľko ľudí stretávame na ulici a koľko z nich by potrebovalo pomôcť? A my sme povinní pomôcť, sme povinní dať našim bližným túto lásku. Alebo počkáme, kým to za nás urobí niekto iný? Veď nám ide o každého jedného človeka! Nechceme predsa byť ako obyvatelia toho mesta, ktorí vyhнали Krista, lebo pomohol „iba“ nejakému chudákovi a nie im. Dokonca kvôli nemu prišli aj o majetok, a oni mali lásku iba k majetku, úbožiak, ktorý potreboval pomoc ich nezaujímá. A nám predsa záleží viac na bližných, ako na majetku. Mnoho svätcov rozdalo svoj majetok a išli slúžiť chudobným a chorým. My sa nemusíme vzdať majetku, ale naše ruky môžu byť pripravené na láskavú pomoc bližnému.

Mnohé zázraky sa môžu diať našimi rukami, ako to spomína aj príbeh istého lovca z Afriky. Raz videl v púšti líšku. Bolo vidieť, že nemala zadné nohy, plazila sa po

¹ Porov.: HOMINDA, J.: Semestrálna práca. Homílie na 4. týždeň cez rok. Spišská Kapitula : 2002.

predných. Lovec videl, že o ne prišla už dávno, a sledoval ju, lebo bol zvedavý, ako vlastne môže prežiť, keď si nevie chytiť potravu. Zistil, že sleduje jedného leva a dojedá zvyšky jeho koristi. Povedal si, aký je Boh múdry, že to takto zariadil. Keď však prechádzal jednou osadou, uvidel domorodé dievčatko, ktoré nemalo ruky. Spýtal sa na ňu, a dozvedel sa, že sa tak narodila. „Prečo ju Pán takto postihol, prečo si dopustil, že sa má trápiť“ pýtal sa lovec Boha. A Pán mu odvetil: „Pomáhaj jej, stvoril som predsa aj teba.“

Boh dáva každému iné možnosti, iné talenty, ale každému z nás dáva možnosť pomáhať bližným. Nemusíme práve ísť do Afriky kŕmiť hladných, máme dosť núdznych aj tu u nás.

Pomáhajme si navzájom. Pomáhajme si s láskou. Ježiš nám dal príklad svojej lásky, ale ani on nečakal vd'ačnosť, ani ju nedostal, aj my to robme len preto, aby z nás žiarila láska, akú nám dal on.

Amen.